kasulik ka rõhtsulgust protsentuaalselt 20-%-liste vahemikega avaldada. Selle järele teeme vahet järgmiselt:

0%— 20% — ava-uul ning -sara — hooned on teest eemal, puuduvad üldse või seisavad harvalt ja suurte vahemikega;

20%— 40% — avajas uul ning sara — hoonete vahemikud on suuremad kui nad ise, rindesugemed puuduvad;

59. joon. Katus-keskhoov linnasüdames (Lai uul).
Cours-types du centre de la ville: cour intérieure couverte et pavée.

40%— 60% — sulgjas uul ning sara — üksikute hoonete vahemikud on võrdsed või vähemad kui hooned, rindesugemed olemas;

60%— 80% — sulg-uul ning -sara — pidevad rindesugemed;

80%—100% — lahas-uul ning -sara — uulirinne täiesti või peaaegu pidev ning katkemata.

Selliste uuli- ja saratüüpide planigraafiline kinnistamine (vt. rõhtsulguse planigramm, lisa) pakub palju huvitavat mitte üksi linna maastiku-, vaid ka lähestikupildilt. Sest sellal kui lennult või kõrgelt vaadates on sarad linnalist maastikku koostavaiks vormirühmeks, saab uul — niipea kui laskume linnaprofiili — tähtsaimaks momendiks. See, kes läbib asula jalgsi või sõidukil, ei saa pea mingit kujutelma sargade sisemusest, vaid silmab igal pool uulipilti. Viimase üldmuljes on aga peale rõhtsulguse tähtsaimaks ilmendajaks p ü s t s u l g u s. Püstsulgus oleneb — nagu korra juba mainitud — tee laiusest ja majastikurinde (keskmisest) kõrgusest. Sel teel, et on arvutatud iga sarakülje uulirinde keskmine kõrgus (h) ja mõõdetud vastava uulitee laius (l_a), on tuletatud suhe

60. joon. Vahe-keskhoov Botaanika uuli ääres.
Cours-types des alentours de Tartu: cour intérieure.

$$\frac{h}{l_a} = \operatorname{tg} \alpha,$$

kus α esitab kraadides uuliruumiku püstilõiget. Viimast on kasulik järgmiselt liigitada: